

ומוכנים ליום המועד הקדוש יום מתן תורה. ואדרבה היה צריך להזדרז שהיה בם מסך אפס שהיתה בת כומר. וכמ"ש רזיל מפני מה מלאו מקומות אביהם. מפני שנשא בת כומר לעובודה זורה ולפיכך היה צריך משה רבינו עתה לשלווח אחריהם כדי לקרבם לתורה, על ידי קריבת הר סיני. כמו שנדכו ישראלי ונצרכו בו ונתחדזו בלב א' ומ"ש המגיד אלו קירבנו לפני הר סיני ולא נתן את התורה דיננו:

ואולי בשביל שהיה מרחק ביניהם רב לא יכולו לבוא מארץ מדין ב', ימים כה אמר הקב"ה והיו נוכנים ליום השלישי וידע משה שאחרי כן יבוא אליו וילמדו תורה טענית. ועוד לפי שעדיין היו כתנים והוא צרכי לאמם וכמ"ש ושני בניה עמה חיש משה מתחלה למה שאמר אהרן על הראשונים אלו מצטערים וכו' להוציאם מיר השר של מצרים ואתה בא להוטיף לו כה שייתו מתחת ידיו. אי נמי מפני שלא נצרכו בכור הברזל. כמו כל ישראל שנצרכו בכור הברזל. ואחרי כן זכו לקבלת התורה. וכן שבת לוי אף על פי שלא היה בהם שעבוד כמ"ש רזיל מכל מקום היו בשפלות ודלות והיו רואים בעדר אתיהם ומצטערים בצרתם. מה שאין כן בני משה לא ראו צער ולא היו בגלות ושלות. ועל כן זכו לקבالت התורה. וכן אמרו רזיל ג' דברים ניתנו על ידי יסורים ואחת מהן תורה. וזה התירוץ הוא לפ" סברת מ"ד יתרו אחר מות' בא. וכמה טעמים. וזה א' מהם. ונראה כי אף על פי שנטה רשי זיל לסברת מאן אמר שבא יתרו אחר מתן תורה מכל מקום חש גם כן לסביר האחרת. כי היא מחלוקת תנאים ואמוראים. וכן השם מ"ת בפ' וישמע יתרו. והביא מה שהוא קרוב אל קריית ים סוף ומלחתה עמלק. הסמכים ומפרשים בפ' הקודמת. ומתן תורה נכתב אחר ביאת יתרו ולפיכך ח" רשי ולא הזכיר מתן תורה. ודוק. (זר זוב):

גבל תבל ל' ונבלת שם שפטם. פ' תהיה מבולבל מצוקתם. או הוא מלשון אחורי בלותי הייתה לי. קלומר שתוקין קודם זמנך. (מ"י ב' מ"ב):

ומצלרים בנו של חם. וכשם שהיו עשו דורות מחם בן נח עד מדין בן אברהם. ו' דורות ממצלרים בן חם עד יתרו שהוא מבני מדין נמצאו שיתרו היה דור י' ע"כ. (מ"י מובא בא"ת ב' ליקוטי תורה):

ויחד יתרו שיחד שמו של הקב"ה ולא תניח בדעתו שום נعبد זולתי השיתות בלבד. (צדה לדרכ':

עליה זבחים לאלהים. לתקן מה שקלקלת נפשו בקרבון קין. שלא היה כובגן. (מ"י

ב' חמ"י למ"ז שלום שבוי זצוק"ל):

עליה זבחים לאלהים בשלמא למאן דאמר קודם מתן תורה בא ניזח. אלא למאן דאמר אחר מתן תורה בא טאי איכא למימה. וכת' הרמב"ן זיל בעבר שיתרו לא ידע עדין את ה' כי משה אמר אשר ה' ויצילם ה'. אבל יתרו הקריב לאלהים וככה לא ימצא בכל הקרבנות שבתורה. עכ"ל. ודבריו אלה קרובים לדברי האר"י זלהיה. שאמר שפרעה לא היה יודע רק שם אלהים שמשם ינתקו. וכן יתרו גם כן קודם שנתגיר והנה דכטוב ברוך ה' אשר הצליל אתכם, עתה ידעת כי גדול ה', הוא לפ" מה שהיה שומע מפי משה. אבל עיקר ידיעתו הוא שם אלהים. עוד נראה לעז"ל לפי שעדיין לא נצטו בקרבון ולא ידע יתרו שהקרבן הוא להויה וכור. (מ"י ב' מ"מ). ושמעתית שתגר אין מדקין עליו כל כך שכן כתיב זבח לאלים יחרם. וגור. וסמיד וגר לא תונת. וכן כמ"ש רשי זיל גבי רות ותחדיל לדבר אלית. (מ"י):

עם חתן משה לפני האלים. אמרו בתקונים וישם ה' לקין אותן. הכא רמי אמת ברית מילה. והוא שנאמר ויבא אהרן וכל זקניהם מחויביה. והוא שנאמר ויבא אהרן וכל זקניהם ישראל לאכל לחם עם חתן משה היה סעודת מילה. כמ"ש בס' כסא מלך (א"ת):

וישב משה לשפט את העם שהיה מדיניהם על בות חיים. (מנחת יהודת) והודיעתי את حقי האלים הנה רשי זיל נתה לסברת מ"ד יתרו אחר מתן חוויה בא. וקשה לשברת זו איך משה רבינו לא שלח אחורי בינוי להבאים מארץ מדין כדי שיתהי